JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 29sten MEY, 1819. N. 22.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

De Publicatie van Gouverneur en Raden dezes Eilands van dato 11den February 1811, wegens personen die van dit Eiland als passagiers vertrekken, nagezien, en de voordragt deswegens van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal in overweging genomen zynde.

Is goedgevonden en besloten, de gemelde Publicatie by deze in te trekken en de daarby gemaakte bepalingen door de volgende te doen vervangen:

1. Niemand die Ingezeten van dit of de onderhoorige Eilanden is, of wel op dit Eiland vaste goederen bezit, zal dit Eiland mogen verlaten, zonder deszelfs vertrek, acht dagen te voren, by omroeping in de stad door den Stads Omroeper aan het publiek te hebben bekend gemaakt.

2. Geen vreemdeling wiens verblyf in deze kolonie langer dan eene maand geweest is, zal mede dezelve mogen verlaten, zonder aan de by het voorgaande artikel gemaakte bepaling, te hebben voldaan.

3. De gene die binnen de dertig dagen na gedane omroeping, van deszelfs voorgenomen vertrek, dit Eiland niet verlaat, zal telkens dat dezelve na eenen zoodanigen tyd verloop, zich van hetzelve wil begeven, daarvan by omroeping in maniere als voren, doen bekend maken.

4. De Stads Omroeper zal een door hem geteekend afschrift der bekendmaking, aan den persoon die omgeroepen is ter hand stellen en een ander mede door hem onderteekend, onder de Waagpoort aanplakken, zonder daarvoor meerdere leges te vorderen dan voor de omroeping vastgesteld is.

5. Geene paspoorten zullen ter Gouvernements Secretarie mogen worden afgegeven, ten zy dat aldaar door de inlevering van het evengemelde aan den omgeroepenen ter hand te stellen afschrift zal zyn gebleken, dat aan de voorzeide vorderingen voldaan is. En ten opzigte van vreemdelingen die voorgeven geen dertig dagen op dit Eiland geweest te zyn, zal daarvan voldoende blyken ter Gouvernements Secretarie moeten worden gegeven.

6. De gene wiens vertrek spoedig opgekomen is en uit dien hoofde hetzelve niet acht dagen te voren kan doen bekend maken, zal gepermitteerd worden zich van dit Eiland te begeven onder Borgtogt van een Ingezeten dezes Eilands, ten genoegen van den Gouverneur Generaal; zoo mede zal iemand die deszelfs vertrek heeft laten omroepen en door opkomende omstandigheden, den afloop van den bepaalden tyd niet kan afwachten, onder een dusdanig Borgtogt mogen vertrekken.

7. Gehuwde vrouwen wier Echtgenoten zich op het Eiland bevinden en niet mede hetzelve verlaten, zullen niet behoeven haar vertrek te laten omroepen; gelyk het ook niet noodig zal zyn dat de namen van gehuwde vrouwen en minderjarige kinderen die derzelver Echtgenoten en ouders volgen, in de vereischte publieke bekendmaking worden genoemd, mits dat de vertrekkende ouders het zy vader of moeder, die met deszelfs of derzelver huisgezin het Eiland verlaten, zulks mede kennelyk maken.

8. Aangezien de voorzeide bepalingen ten doel hebben om de Ingezetenen en andere zich alhier bevindende personen onderling in staat te stellen om wegens hunne wettige vorderingen ten laste van vertrekkende personen de noodige maatregelen te kunnen nemen; en vermits er tusschen lieden die de jaren bereikt hebben om schulden te kunnen aangaan en kinderen welke in de termen dezer bepalingen niet kunnen begrepen worden, onderscheid moet worden gemaakt, zoo zal zulks ter beoordeeling staan van den Gouverneur Generaal, welke beslissen zal wie als kinderen moeten worden aangemerkt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 18den Mei 1819, het zesde jaar zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd. (get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven.

(get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 24sten daaropvolgende.

(get.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretarie op Curaçao den 24sten Mei 1819.

VAN wege Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hierby bekend gemaakt: dat Borgtogten voor vertrekkende Passagiers, die in de termen vallen van Art. 6 der Publicatie van Gouverneur Generaal en Raden van Policie dezes Eilands, dd. 18den dezer maand Mei, zullen moeten worden geschreven op gezegeld Papier en ingerigt naar het hieraan geannexeerde Formulier.

De Gouvernements Secretaris.

W. PRINCE.

Formulier van Borgtogt voor vertrekkende Passagiers.

IK ondergeteekende beken by deze, onder renunciatie van alle beneficien in regten bekend, waarvan ik my in dezen zoude kunnen bedienen, my te stellen tot Borg en principale schuldenaar voor

dewelke van dit Eiland zal vertrekken; ende zulks ingevolge Art 6 der Publicatie van den Ed. Achtb: Raad van Policie dd. 18den Mei 1819.

Curaçao den

Gezien door my

Gouverneur Generaal.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging genomen zynde, dat particulieren geene verzoeken of voordragten aan dezen Raad, by Missiven of Brieven vermogen te doen, maar dat zulks by Rekwesten, Memorien of Vertoogen behooren te geschieden, en dat dezelve Rekwesten, Memorien of Vertoogen onbesloten ter Secretarie van dezen Raad moeten worden ingeleverd.

Is goedgevonden en besloten: by deze ter kennis van het publiek te brengen, dat het alleen aan Collegien, mitsgaders aan Ambtenaren, in zaken hun amot regarderende, geoorloofd is om zich aan dezen Raad by Missiven of Brieven te adresseren, en niet aan particulieren, dewelken den Raad niet dan by onbesloten Rekwesten, Memorien of Vertoogen, op gezegeld papier geschreven, zullen mogen adiëren; zullende dus geene Brieven of Missiven, mitsgaders besloten geschriften van particulieren worden aangenomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering, gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 18den Mei 1819, het zesde jaar Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven.

(get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 26sten daaropvolgende.

(get.) W. PRINCE, Secretaris.

Gouvernements Secretarie den 21sten May 1819.

BEKENDMAKING.

ZYNER Majesteits korvet de Dolfyn zal op Woensdag den 2den aanstaande maand Juny zee kiezen, om convooi te verlenen aan alle vaartuigen, die naar de havens van Puerto Cavello en La Guayra bestemd zyn.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal.

W. PRINCE, Secretaris.

Den 21sten Mey 1819.

Publieke Inschryving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willem's Orde, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contrarolleur Generaal der Finantien, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen ongeveer 8000 Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militare Tractementen en Soldyen over de maand Mey 1819. De betaling van voorn: Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Dingsdag den 1sten Juny, des middags ten 12 uuren aan het Bureau van my Raad en Contrarolleur Generaal Ad-interim der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelver plaatse gegeven worden op Woensdag den 2den daaropvolgende.

De Raad en Contrarolleur Generaal Ad-interim der Finantien voornoemd,

C. L. VAN UYTRECHT

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEY.

21.	golet Klein Alexandria, Castro,	Aruba
	brik Cora, Arnold,	Jamaika
	bark St. Jean, Muskus,	Aruba
22.	—— Fanny, Dehachet,	Porto Rico
24.	golet Alexandria, Coolman,	Aruba
	—— Twee Vrienden, Frolyk,	ditto
	—— Elizabeth, Gilbert,	Maracaybo
26.	bark Sally, Lockert,	Spaansche kust
	golet Nereus, Penso,	Puerto Cabello
	—— Drie Zusters, Peron,	ditto
	—— La Venus, Pieters,	Santa Marta

UITGEKLAARD—MEY.

22.	golet Star, Bruin,	Spaansche kust
	—— Dorothea, Debrot,	St. Thomas
25.	—— Twee Vrienden, Frolyk,	Aruba
	—— Alexandria Coolman,	ditto
	brik Cora, Arnold,	Jamaika
26.	golet Twee Vrienden, de Graaf,	St. Thomas
27.	—— Klein Alexandria, Castro,	Aruba
28.	bark John, Albowy,	Antigua
	golet Hetty, Tromp,	Spaansche kust

Er is zederd onzen laatsten slechts een arrivement van Puerto Cabello geweest, hetwelk echter niets voegt, by het berigt hetwelk wy bevorens bezaten, wegens den staat van zaken aan de kust. Men zegt, doch op welke authoriteit, kunnen wy niet zeggen, dat Generaal Morillo iederen dag te Puerto Cabello, van Valencia verwacht werd, waar men vermeldt, dat hy een korten tyd geleden aangekomen is.

Het innemen van Porto Bello door Sir Gregor M'Gregor, was volgens de laatste berigten bekend, aan de geheele Spaansche kust, beoosten La Guayra.

De brigantyn Elisabeth, een der vaartuigen, die wy in onze laatste vermelden, als zynde onder konvooi van Zyner Britannische Majesteit's brik Parthian, van Jamaika naar dit Eiland, passeerde deze haven des Woensdags namiddags naar Puerto Cabello.

Het volgende extract van een brief, gezegd door den Independenten Generaal Urdaneta geschreven te zyn en gedateerd den 17den Mei geeft de byzonderheden op, van de krygsmagt te Margarita, bestemd om in Venezuela te vallen. Het verslag is in eenige opzicht volgens overvroegere verhalen, doch het geheel kan wel wat vergroot zyn. De koningsgezinden zyn aan vergrooting schuldig, en de patriotten volgen hun voorbeeld.

" *Krygsmagt in Margarita gereed om in te schepen.*

" 1200 Engelsche fusiliers, 300 Hanoveraansche lansiers, 500 Margaritanen, totaal 2000 ; deze zullen vergezeld worden door eene magt van Cumanacoa bestaande uit 1263 man, onder generaal Sueré, en dezelve zullen allen ingescheept worden aan boord van een esquader van 2 corvetten, 6 brikken, 6 schoeners en 14 flecheras, te vergezellen door 6 kanonneer booten, en hebbende 500 Congreve vuurpylen, 2000 geweeren, 300,000 cardoezen, bomben, mortieren en een geheel park artillerie aanboord. Hunne plaats van ontscheping wordt geheim gehouden ; doch, zy zullen met Paez en de armee aan de kust zamen werken. De bevelhebbers zyn de generaal English, Monagas, Zaraza, en Mariño; de artillerie staat door ColonelGilmore gecommandeerd te worden.

" De brik Generaal Arismendi, Kapt. Lomene, is te Margarita gekomen, met verscheidene Fransche officiers onder welken een generaal was en een kapitein van een Franch fregat."

OVERLEDEN—Maandag den 24sten dezer, de Weled. Gestr. Heer P. S. Valette, 2de Luitenant van Zyner Majesteit's corvet Dolfyn.

GEMENGDE EXTRACTEN.

Zyner Britannische majesteit's schip Lee, van 20 st. kapt. Blacker, kwam den 1sten April te Port Royal, (Jamaika). Dezelve zeilde van Plymouth den 29sten Dec. onder Admiraliteits orders, ten einde een zeerover van 22 stukken gecommandeerd door zekeren Almeyda, op te zoeken, denwelken zy volgde tot de Canarische eilanden, doch dezelve uit het gezigt verloren hebbende, vervolgde zy de reis naar Madeira en van daar naar St. Thomas, Porto Rico en St. Domingo.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat de Lee, in de Engelsche papieren vermeld werd van Falmouth gezeild te zyn, omstreeks den 15den January, zoo gezegd werd, naar eenige vreemde station. Dezelve was eenigen tyd in binnenlandschen dienst, kruissende in het kanaal, en werd toen plotzeling bevolen in Falmouth binnen te komen, waar het fregat Spartan gezonden werd, om haar ten negen uren des avonds te ontmoeten, ten einde dezelve met provisien voor vier maanden te voorzien. Haar vertrek werd als zeer geheimzinnig beschouwd, en men veronderstelt, dat dezelve naar St. Helena vertrokken was.

De Lee zeilde van Port Royal naar Havanna en Portsmouth den 9den April.

Een sterke schok eener aardbeving werd te Port Antonio (*Jamaika*) gevoeld, tusschen zeven en acht uren, des Maandags morgens, den 29sten Maart.

De Caracas Courant, eenigen tyd geleden, geeft eene begrooting op, der bevolking dier provintie, by tusschenruimten van zes jaren; met oogmerk om de noodlottige uitwerkselen van den omwentelings oorlogs, die nu daar gevoerd wordt, te doen zien.

" De provintie van Caracas, in 1809, bevatte 420,000 inwoners, tot dezen tyd toe zyn er meer dan twee vyfden van vergaan.

" In 1810 telde de stad Caracas 31,813 zielen, in 1816 waren zy op 20,408 verminderd ; en zy verminderen nog in aantal.

" De stad Calabozo in 1810 bevatte 3768 perzonen ; in 1816 alleen 1860.

" Villa de Cura, Victoria, La Guayra en andere steden hebben in dezelfde evenredigheid geleden.

" De schryver bereekent, bovendien, dat de volgende plaatzen hebben verloren :—

	ZIELEN.
Eiland Margarita	5,000
District van Barcelona	12,000
Cumana	15,000
Barinas	12,000
Maracaybo	6,000
Coro	4,000
	54,000
Twee vyfde van de bevolking der provintie van Caracas als boven gesteld is,	168,000
Totaal aantal der zielen, die omgekomen zyn, door het zwaard, honger en aardbevingen, in het kapitein generaalschap, zins den jare 1810,	222,000

" Zoodanig zyn de vruchten geweest van uwe philantrophie, en van de herboring van Venezuela. Alle de takken van derzelfs welvaart hebben denzelfden loop gevolgd, en dat land, hetwelk door deszelfs locale ligging, en natuurlyke voordeelen snellyk voortging om het eerste in Amerika te worden, is nu uithoofde van zulk eene herboring het geringste geworden.

" Vier honderd jongelingen, studeerden in ons collegie, zonden eens het sieraad van het land zyn geworden, en gedeeltelyk het lot van het zelve in handen hebben gehad. Er zyn nu geen honderd in het collegie, velen van welken, nu pas de taal leeren. De meesten derzelver werden door den drieman (triumviri) Rivas van hunne studien gerukt, en vergingen in November 1813, op de bergen van Vigirima.

" Van de vele musikanten die Caracas bezat zyn er vier alleen gebleven. Er waren zeven en vyftig advocaten in de stad in 1810, en nu zyn er maar vier en twintig. Er bestonden toen acht en dertig geneesheeren, en alleen twaalf zyn er overgebleven."

Het fregat der Vereenigde Staten Congress kapt. Henley, is den 2den April van Gosport naar Norfola afgezakt, met oogmerk om van Annapolis, den Heer Graham, den Amerikaanschen Minister, voor Rio Janeiro, aan boord te nemen. De Congress moest vervolgens op een kruistogt rond om de wereld gaan. Dezelve zoude Kaap de Goede Hoop omzeilen, de Indische en Stille Oceaan oversteken, en langs Kaap Horn terug keeren. Dezelve ging byzonder uit om lieden voor de Amerikaansche zeemagt te oefenen, en had 20 extra kadetten aan boord.

Een Halifax papier zegt " dat het handel tractaat tusschen Zweden en America, eene strekking zal hebben, niet alleen om den handel der laatsten te vermeerderen, door het kleine Eiland St. Bartholomeus tot een depot en door voerplaats te maken voor alle soorten van Amerikaansche producten ; maar tevens ook tevens hunnen handel in de Europeesche havens ten nadeele der Zweedsche kooplieden uittebreiden."

De discussien van het Huis der Vertegenwoordigers der Vereenigde Staten, over de Seminole oorlog zyn geëindigd.

Na eene aanmerkelyke debatte, werd het voorstel in omvraag gebracht, voortkomende uit het rapport der commissie wegens militaire zaken, en het welke het gedrag in het proces van Arbuthoot en Ambrister afkeurde, welk voorstel *negatief* werd beantwoord.

Het volgende is het noodlot van de beroemdste Fransche Generaals, die in de armee gedurende de Fransche revolutie dienden :—*Sic transit gloria mundi.*

De Generaal Dumourier, uit Frankryk verbannen, heeft nu een penzioen van £1200 's jaars van het Britsche Gouvernement.*

Luckner, Custine, Houchard, Biron (Hertog van Lauzun) Westerman, Rossin, Rossignol, geguillottineerd onder het bestuur van Robespierre.

Miranda, een inboorling van Caracas, stierf laatst als staatsgevangene te Cadix.

Hoche en Championet, vergeven.

Kleber, vermoord in Egypte.

Pichegru, gebannen uit zyn land, daarna gewurgd.

Brune, vermoord te Avignon, in 1815.

Malet en Laborie, (de laatste ingewikkeld in de zamenzweering van George, doch uit Frankryk gevloden,) dood geschoten, wegens het ondernemen, om het bestuur van Bonaparte in 1812, ten ondersten boven te keeren.

Ney, doodgeschoten in 1815, gedurende het gouvernement van Lodewyk XVIII.

Mouton, Douvernot, alzoo in 1815.

Murat, doodgeschoten op order van den koning van Napels, nadat de eerst genoemde souverein van dat land geweest was.

Berthier, uit een venster geworpen en gedood, zyne moordenaars onbekend.

De volgende zyn tegenwoordig uit Frankryk gebannen :—Grouchy, Vandamme, Thureau, Savary, (Hertog van Rovigue) Soult, Humbert, Bertrand, Lefevre, Desnouettes, en de gebroeders Lallemand.

Slagtvee in Londen gebezigd.—De consumptie van schapen en lammeren in Londen gedurende twaalf maanden is laatst geschat geworden op een millioen twee en zestigd duizend zeven honderd. Het getal hoornvee dat geslagt is, op een honderd en vier en zestig duizend ; en volgens den opgave van den Inspecteur blykt het, dat het aantal paarde huiden op de Leadenhall markt gebracht, tot twaalf duizend negen honderd beloopt.

Bevolking der wereld.—De tafel der bevolking en de uitgestrektheid der tegenwoordige beschaafde wereld, zoo als dezelve laatst is opgegeven, geeft aan China 200 millioenen en 1,200,000 vierkante mylen grond, aan Groot Brittanje 20 millioenen en 100,000 vier kante mylen, en aan de Vereenigde Staten 10 millioenen en 2500,000 mylen ; het totaal der geheele wereld is aan bevolking, 435,800,000, en aan gronden, 9,687,000 vierkante mylen ; zoo dat de Vereenigde Staten, het grootste eigen grondgebied hebben, van alle natien, Rusland uitgezonderd. China is er niet onder begrepen, om dat hetzelve verscheide barbaarsche en woeste plaatzen in zich bevat. Brittanje bezit 150 millioenen onderdanen in haar colonial gebied, en bestaat een gebied van byna een vyfde van

* Dumourier is nimmer gebannen, maar als verrader verklaard doodschuldigd te zyn, daar hy reeds zins lang overleden is, kan hy geen Engelsch pensioen genieten, *Vertaler.*

de geheele oppervlakte des aardbols, doch derzelfs sterk te moet steeds afhangen van de hulp bronnen kundigheden, geest gesteldheid en karakter der eigene bevolking der Britsche Eilanden.

Kool tegen Wyn.—Een Fransch journal merkt aan, dat de kool een souverein middel is, om det dronken worden door wyn te genezen, en dat deze zelfs het voormogen bezit om zulks voor te komen; want wy zyn onderrigt, dat wy door eene zekere hoeveelheid te eeten voor de maaltyd, wy zoo veel wyn kunnen drinken, als wy willen, zonder eenig ongemak te gevoelen. Deze eigenschap der kool is door Aristotèles en Thophrastus vermeld, die van meenig waren, dat zulks kwam van de antipatie, welke de wyn stok tegen den kool aan den dag legt.—Zoo een kool naby een wyn-stok geplant is, trekt de laatste op zulk een grooten afstand als mogelyk is achteruit, of sterft welligt. Van hier is het gevolg getrokken, dat de wyn, uit hoofde dier afkeerigheid, het toelaat door de kool overwonnen te worden. Laat dit zyn, hoe dit zy, het verschynsel is onbetwistbaar, en het recept het welk verklaard werd van werking te zyn by de oude Egyptenaren, is nu algemeen in Duitschland aangenomen.

Het vaste land van Afrika.—De lang gevoede hoop, om eene innige kennis van het binnenste van Afrika te zullen verkrygen, schynt weldra te zullen worden vervuld. Een zeer kundig en ondernemend heer, genaamd Bowdick, niet afgeschrikt door de gevaren en moeyelykheden der onderneming, en het missen van zoo vele adventuriers, om in het hart van dat land te dringen, is kortelings in Engeland terug gekeerd, na deze hinderpalen te boven te zyn gekomen en met goed gevolg het koninkryk der Ashantees, waar hy zes maanden vertoefd heeft, onderzocht te hebben. Gedurende de eerste helft van dat tydstip, was hy in in een kerker opgesloten, en verwachtte elk uur ter dood gebragt te worden. De koning der Ashantees stelde veel belang in dien vreemdeling, en had hem dikwyls uit zyn hok in het paleis gevoerd, met oogmerk, om te onderzoeken, van waar hy kwam, en wat het oogmerk van zyn bezoek was. Deze gesprekken hadden altoos in het holste van den nacht plaats, en by eene vroegere gelegenheid zag zyne majesteit den Heer Bowdick half in den donker. Na herhaald onderhoud, geraakte zyne majesteit voldaan ten opzichte van de voornemens des vreemdelings, die bevryd werd; de laatste drie maanden van zyn verblyf, hield hy zich aan het hof op, en werd met groote vriendelykheid behandeld. Onder de zonderlinge en merkwaardige dingen, die de Heer Bowdick mede gebragt heeft, is eene Aardrykskundige geschiedenis van het koninkryk Ashantee, in de landstaal en een berigt van de reizen en dood van Mungo Park. Hy beschryft den koning der Ashantees als een zeer vernuftig man; zyne opmerkingen en vragen, die gedurig waren, legden sterk natuuryk oordeel en vernuft aan den dag; hy was byzonder belangryk in zyn onderzoek nopens de Policie der Europeesche Gouvernementen.

Extract uit een brief, gedateerd Tunis den 11den Dec. aan eenen Heer in Boston.

"De pest, na het koninkryk Algiers verwoest te hebben, is ook hier verschenen. Dezelve brak in deze stad, in het begin van October uit, en heeft zich zederd door een groot gedeelte van het koninkryk verspreid. Men berekent, dat de Bey meer dan 2000 onderdanen dagelyks verliest. In deze stad alleen, wiens bevolking geen 100,000 te boven gaat, is het aantal dooden dagelyks omtrent 300; op eenen dag. Verleden week, beliep zulks tot 350, en wy denken vry gunstig over de algemeene gezondheid, wanneer de sterfte tot 200 daalt. Ik wil niet pogen U de afgryselykheden der pest te schetzen. Myne ziel is zoo door dezelve overstelpt, dat zy alle prikkelbaarheid, en allen gevoel voor perzoonlyke ellende verloren heeft. De bevolking der stad, heeft reeds eene vermindering van 30,000 ondergaan, door sterfte en verhuizing; waarschynelyk zyn er meer dan 15,000 als slachtoffers der pest in drie maanden gevallen. Eene groote voorstad is letterlyk ontvolkt. Gy moogt eenig denkbeeld vormen van de verwoestingen der ziekte, en van de naauwkeurigheid, met welke het regt hier in zommige gevallen wordt uitgeoefend, uit het merkwaardig voorval, dat een arme schoenlapper den volgenden dag uit zyn stalletje aan den hoek van een naburigen straat, geroepen word, als eenige erfgenaam van twaalf onderscheidene nalatenschappen op eens. Als ik in myn spreekvertrek zit, hoor ik, gedurende den dag, byna een onafgebroken gezang van begravenis processien, die onder de vensters voorbygaan, gelyk pelotons van dezelfde armee, die dikwyls twee lyken in een kist dragen, en waarvan my niet min dan negentig in den loop van weinige uren, onder het oog zyn gekomen. De slotzang van hun lied is dikwyls die barmhartige texst uit den Coran: "Zend, O Allah! zend den dood over de ongelovigen." De stilte des nachts, wordt afgebroken, door het geschreeuw der vrouwen, uit iedere wyk gehoord, de welke op de oostersche wyze. over de ligchamed weenen van hen, die zoo even opgehouden hebben te leven. Het is geheel onmogelyk, om den duur van dit onheil te bereekenen, doch er is geen reden te vrezen, dat hetzelve met de lente zal vermeerderen. Wy lazen eens te zamen Thucidides verhaal van den pest te Atheme, weinig toen denkende, dat een onzer naderhand geroepen zoude worden, om een diergelyk toneel te aanschouwen. Deszelfs beschryving pest byna geheel naauwkeurig, op de pest, die hier nu woedt, en daartoe vewys ik U, of zoo het Grieks onfatzoenelyk is, voor regtsgeleerden zult gy hetzelfde verhaal veel langer vinden, by Lucretius 6de Boek."

There has been only one arrival from Puerto Cabello since our last; which, however, adds nothing to the information we were before in possession of relative to the posture of affairs on the Main. It is stated, but upon what authority we cannot say, that General Morillo was expected every day in Puerto Cabello from Valencia, where it is said he arrived a short time ago.

The taking of Porto Bello by Sir Gregor M'Gregor, was known, according to the last accounts, along the whole coast of the Main as far to windward at La Guayra

The brigantine Elizabeth, one of the vessels which we noticed in our last, as being under the convoy of His Britannic Majesty's brig Parthian, from Jamaica to this island, passed the harbour on Wednesday afternoon, for Puerto Cabello.

The following extract of a letter, said to be written by the Independent General Urdaneta, and dated the 17th of May, gives the particulars of the force in Margarita, destined to invade Venezuela. The statement is corroborated in some respects by former accounts, but the whole may be overcharged. The Royalists themselves are guilty of aggravation, and the Patriots follow their example.

"*Forces in Margarita ready to embark:*

"1200 English fusiliers, 300 Hanoverian lancers, 500 Margaritenas, total 2000; these are to be joined by a force from Cumanacoa consisting of 1263 men, under General Sucré, and the whole will be embarked on board of a squadron of 2 corvets, 6 brigs, 6 schooners, and 14 flecheras, to be accompanied by 6 gunboats, carrying 5000 Congreve rockets, 2000 muskets, 300,000 cartridges, bombs, mortars, and a complete park of artillery. Their place of debarkation of course is kept a secret, but they will co-operate with Paez and the main army. The commanders are Generals English, Monagas, Zaraza, and Mariño; the artillery to be commanded by Colonel Gilmore.

"The brig General Arismendi, capt. Lomene, has arrived at Margarita, with several French officers, among them one general and a captain of a French frigate."

DIED—On Monday the 24th instant, Mr. P. S. Valette, 2d Lieutenant of His Majesty's ship Dolphin.

LONDON.

The King.—We cannot conclude our observations on the death of our venerable Queen, without calling to mind the melancholy state of our beloved sovereign, who is unconscious that the object of his esteem and affection has left him alone on the earth, and amid his mourning and afflicted relatives, weeps not with them that weep. We have heard that he has frequently expressed his uneasiness at her protracted absence, and anxious and earnest was her wish to look upon him ere she died, and breathe her last under the same roof.—But this was denied, and possibly in mercy; for keenly, keenly must the anguish of separation be embittered, when the countenance we gaze on with all the intense agony of a last look, maintains its awful serenity, and betrays no unison of feeling. He, too, is spared the task of laying her head in the grave—and better will it now be, that he know not how many ties of domestic affection have been severed, during the long night of reason, till he meet above with those who have preceded him to the tomb. Let us remember him surrounded with the wreck of nations, when he alone remained to prove, that native royalty had not fled the earth, and when justice, honour and truth, banished from every place in Europe, found a refuge and asylum in his. Let us remember him when he stemmed the current with the pilot who weathered the storm; and since both are alike insensible to the voice of human praise—the one in his grave—the other bereaved of sight, of sense, and fast winding to it—let us testify our gratitude, by rallying round his offspring and his throne, with heart and with hand—let us pray from our very hearts that his last moments may be blessed, and that lightly may lie the earth on the silvered head of the father of his people—their glory—and their pride.—*Edinburgh Correspondent.*

ACCOUNT OF A DEAD MONK'S REANIMATION.

It is a well known fact, that throughout all the monasteries in Sicily, the dead bodies of the monks are dried and made to stand erect in niches placed round a kind of sepulchral chamber, where one of the brothers of the holy order take it in turn to watch for two hours every night, to put them in constant mind of the last awful change that every one is destined to undergo.

A monk of Palermo, was passing part of the night in the manner above mentioned, when in the interval of his devotional exercises, he fancied he heard every now and then a very unusual noise, and looking stedfastly at the part of the room from whence it proceeded, he perceived one of the dead monks nod to him; he help up his lamp, and the head nodded again; he instantly hastened up stairs to the convent, to acquaint the brethren with this fearful omen. The monks laughed at his fears and persuaded him it was a mere illusion of the imagination; he therefore assumed courage to return, but took care to go to a different part of these extensive galleries, where he remained a while in anxious suspense. Finding all still and motionless, he began to think he must have been deceived by his imagination, and therefore he returned to his former station and fixed his eyes on the same dead monk. He again saw the head move and nod at him.—Away he ran, and declared that all the saints in the calender should not persuade him to go down again; he was how so positive of the fact he had witnessed, that considerable alarm prevailed in the convent. The monks were called together, and eight or ten descended into the apartment with candles and holy water. They were brought opposite the dead body in question, but just as they drew up, a nod of the head put them all to flight. When the superior was informed of it, he was extremely angry, and declared some English heritic had got in and played this trick; he therefore went down himself with another party. As they descended to the galleries, their fears in some degree abated, and after advancing cautiously to the place, the superior held up his lamp to the monk. It was no illusion, life had, indeed, once more entered this frail tenement of mortality! At that very moment the head shook violently and fell from the body, when out flew—not the soul of a monk, but a living rat, which had made its nest in the skull.

This is a fact which happened lately, and is well known and authenticated at Palermo.

From the New York Gazette.

An important decision was made on Saturday 17th April in the Supreme Court now sitting in this city, in the case of Captain Percival, of Boston, and Captain Hickey, late commander of the British sloop of war Atalanta.

During the existence of the non-intercourse law with Great Britain, in may, 1810, the schr. Mary was fallen in with on her return voyage, by the above sloop of war, then in company with the frigate Cleopatra, and after an obstinate chase from early in the afternoon until between 8 and 9 o'clock in the evening, the sloop of war came sufficiently near to bring the M. to; and after her sails were down, except the jib and foresail, with a light hoisted, she was run a midships by the sloop of war, and sunk in a very short time after; the Captain and crew saved themselves on board the sloop of war. She had on board a valuable cargo, and considerable specie; owned by Captain Percival, who had not time even to save his papers or wearing apparel.—During our late war with Great Britain, Capt. Hickey was transferred to a command on the lakes, and at the conclusion of peace, on his passing through New-York, on his return to England, was arrested at the suit of captain Percival.

The trial commenced on Thursday morning, and after a patient investigation by an intelligent jury for 3 days, the verdict was rendered in favor of Capt. Percival for $ 29,734 94 cents and costs.

MISCELLANEOUS EXTRACTS.

His Britannic Majesty's ship Lee, of 20 guns, Capt. Blacker, arrived at Port-Royal, Jamaica, on the 1st April. She sailed from Plymouth on the 29th December under Admiralty orders, in quest of a pirate vessel of 22 guns, commanded by one Almeyda, which she traced to the Canary Islands, but having lost sight of her, proceeded to Madeira, and from thence to St. Thomas's, Porto Rico, and St. Domingo.

It will recur to the recollection of our readers, that the Lee was mentioned in the English papers, to have sailed from Falmouth about the 15th of January, as was stated, for some foreign station. She had been some time on the home service, cruizing in the Channel, and was suddenly directed to put into Falmouth, where the Spartan frigate was sent to meet her at nine o'clock at night, to supply her with provisions for four months. Her departure was considered as very mysterious, and she was supposed to have proceeded for St. Helena.

The Lee sailed from Port Royal for the Havanna and Plymouth on the 7th of April.

A smart shock of an Earthquake was felt at Port-Antonio, Jamaica, between seven and eight o'clock, on the morning of Monday the 29th March.

The Caracas Gazette some time since published an enumeration of the population of that province, at intervals of six years; in order to shew the fatal effects of the revolutionary war, now carrying on there.

"The Province of Caracas in 1809, contained 420,000 inhabitants; at this day, more than two-fifths have perished.

"In 1810, the city of Caracas numbered 31,813 souls; in 1816 they had decreased to 20,408; and they still diminish in number.

"The town of Calabozo in 1810, contained 3788 persons;—in 1816, only 1860.

"Villa de Cura, Victoria, La Guayre, and other towns have suffered in the same proportion.

The writer computes, besides, that the following places have lost—

	SOULS.
Island of Margaritta,	5000
District of Barcelona,	12,000
.... Cumana,	15,000
.... Barinas,	12,000
.... Maracaybo,	6000
.... Coro,	4000
	54,000
Two fifths of the population of the Province of Caracas, as stated above,	168,000
Total number of souls who have perished by the sword, famine, and earthquakes, in the Captain Generalship, since the year 1810,	222,000

"Such have been the fruits of your philanthrophy, and of the regeneration of Venezuela. All the branches of its prosperity have followed the same course, and this country, which by its local situation, and natural advantages, was rapidly progressing to be the first in America—in consequence of such regeneration has become the last.

"Four hundred youth were studying in our college, and would have been one day the ornament of the country; and in part have held her destinies in their hands. There are not now one hundred in the college, and many of them are but just learning their letters. Most of the four hundred were dragged by the triumvir Rivas from their studies, and perished in November, 1813, on the mountains of Vigirima.

"Of the many musicians that Caracas possessed, four only remain. There were fifty-seven lawyers in the city in 1810, and there are now but twenty-four. There then existed thirty-eight physicians, and only twelve now remain."

The writer then proceeds to lay all these calamities at the door of the insurgents.

The United States frigate Congress, Capt. Henley, dropped down to Norfolk on the 2d April, from Gosport, for the purpose of taking on board from Annapolis, Mr. Graham, the American Minister, for Rio Janeiro. The Congress was afterwards to proceed on a cruize round the world. She was to double the Cape of Good Hope, traverse the Indian and Pacific Oceans, and return by the way of Cape Horn. She went out principally to train men for the American Navy, and had 30 extra midshipmen on board.

A Halifax paper says "that the commercial Treaty between Sweden and America will have a tendency, not only to increase the trade of the latter, by making the little Island of St. Bartholomew's a depot and thoroughfare for every kind of American produce; but will greatly promote their carrying trade in European ports, to the injury of Swedish merchantmen."

The discussion in the House of Representatives of the United States, on the Seminole war, has been brought to a close.

After a considerable debate the question was taken on the resolution reported by the committee on military affairs, disapproving the proceedings in the trial and execution of Arbuthnot and Ambrister, and decided in the negative.

The following is the singular fate of most of the celebrated French Generals who served in the army during the French Revolution:—*Sic transit gloria mundi.*

General Dumourier, exiled from France, now has a pension of 1200l. per annum from the British government.

Luckner, Custine, Houchard, Brion, (Duc de Lauzun) Westerman, Rossin, Rossignel—guillotined under the government of Robespierre.

Miranda, a native of Caracas, died lately in Cadiz, a state prisoner.

Hoche and Championet, poisoned.

Kleber, assassinated in Egypt.

Pichegru, exiled from his country, afterwards strangled.

Brune, assassinated at Avignon, in 1815.

Malet and Laborie, (the latter implicated in George's conspiracy, but fled from France) shot for attempting to subvert the government of Bonaparte in 1812

Ney, shot in 1815, during the government of Louis XVIII.

Mouton Douvernet, ditto, in 1815.

Murat, shot by order of the King of Naples, after having himself been sovereign of that country.

Moreau, exiled from his country, and killed in battle in the war carried on against France in 1813.

Berthier thrown out of a window and killed, his murderers not known.

The following are at present exiled from France:—Grouchy, Vandamme, Thureau, Savary, (Duc de Rovigo) Soult, Humbert, Bertrand Lefevre, Desnouettes, and the brothers Lallemand.

Cattle consumed in London.—The consumption of sheep and lambs in London in twelve months, has been lately estimated at the number of one million, sixty-two thousand, seven hundred. The number of horned cattle slaughtered, at one hundred and sixty-four thousand; and by the inspector's return, it appears, that the number of horse hides produced at Leadenhall market, amounted to twelve thousand nine hundred.

Population of the world.—The Table of Population and Territory of the present civilized world, as lately exhibited, gives to China 200 millions and 1,200,000 square miles of territory; to Great Britain, 20 millions of population, and 100,000 square miles; and to the United States, 10 millions, and 2,500,000 miles; and the total of the whole world is, of population, 435,800,000, and of territory, 9,687,000 square miles; so that the United States have the largest home territory of all the nations except Russia. China is not included in this, because it contains many parts barbarous and helpless. Britain possesses 150 millions of subjects in her Colonial Empire, and covers a dominion equal to nearly one-fifth of the whole surface of the globe, but her main strength must always depend upon the resources, intelligence, spirit and character of her native population in the British Isles.

Cabbage versus Wine.—A French Journal observes, that the cabbage is a sovereign remedy for curing intoxication from wine, and that it has even the power of preventing it; for we are informed, that by eating a certain quantity of cabbage before dinner, we may drink as much wine as we please, without experiencing any inconvenience. This property of the cabbage is mentioned by Aristotle and Theophrastus, who are of opinion that it proceeds from the antipathy which the vine shews for the cabbage. If a cabbage be planted near a vine, the latter retires to as great a distance as possible, or perhaps dies. Hence it is concluded, that the vine, owing to this aversion, allows itself to be overcome by the cabbage. Be this as it may, the phenomenon is indisputable, and the recipe, which was declared to be effectual by the ancient Egyptians, is now universally adopted in Germany.

The African continent.—The hopes long entertained of acquiring an intimate knowledge of the interior of Africa, are likely to be soon realised. A very intelligent and enterprising gentleman, named Bowdick, unappalled by the danger and difficulties of the undertaking, and the failure of many adventures to penetrate into the heart of that continent, has recently returned to England, after having overcome those difficulties, and successfully explored the kingdom of the Ashantees, in which he resided for six months. During the first half of this interval, he was incarcerated in a dungeon, and expected hourly to be put to death. The king of the Ashantees was greatly interested by this stranger, and had him often brought from his cell to the palace, for the purpose of inquiring from whence he came, and the purpose of his visit. These interviews always took place in the dead of the night, and upon one early occasion, his majesty met Mr. Bowdick halfway in the dark. After repeated conversation, his majesty became satisfied with respect to the intentions of the stranger, who was liberated, and for the last three months of his stay he resided at the court, and was treated with great kindness. Among the curious and valuable articles brought home by Mr. Bowdick, is a Geographical History of the Ashantee kingdom, in the native language, an account of the travels and death of Mungo Park. He represents the king of the Ashantees as a most intelligent man. His observations and questions, which were incessant, displayed strong and natural discernment and intelligence; and was particularly anxious in his enquiries respecting the policy of the European Governments.

Effectual Reproof.—An eminent Quaker visited a lady of rank, whom he found, six months after the death of her husband, sitting on a sopha covered with black cloth, in all the dignity of woe; and gently taking her by the hand, he thus accosted her: "So, friend, I see that thou hast not yet forgiven the Almighty." This reproof had such an effect upon the person to whom it was addressed, that she immediately had all her trappings of grief destroyed, and went about her necessary avocations.

Extract of a letter dated Tunis, Dec 11, to a gentleman in Boston.

The plague, after desolating the kingdom of Algiers, has appeared here also. It broke out early in October in this city, and has since spread through a great part of the kingdom. It is estimated that the Bey loses more than 2000 subjects daily. In this city alone, whose population does not much exceed 100,000, the number of deaths per day is about 300. On one day last week it amounted to 350, and we think quite favorably of the public health when it descends towards 200. I will not attempt to depict to you the horrors of pestilence. My mind has been so overplied with them that it has lost all excitability, and all feeling of personal danger. The population of the city has already suffered a diminution or more than 30,000 by death and emigration; probably more than 15,000 have fallen victims to the plague in the course of 3 months. One vast suburb is literally dispeopled. You may form some idea of the ravages of the malady, and of the exactness with which justice is here administered in certain respects, from the remarkable fact that a poor cobler was the other day summoned from his stall at the corner of a neighboring street, to take possession, as sole inheritor, of twelve different estates at once.—As I sit in my parlour, I hear, during the day, almost one unbroken song from the funeral processions passing beneath the windows, like platoons of the same army, often bearing two bodies on the same bier, and of which no less than ninety have fallen under our observation in the course of a few hours. The burden of their hymn is frequently that charitable text of the Koran—"Send, O Allah, send death to the infidels."—The stillness of night is broken by the shrieks of women, heard from every quarter, lamenting in the oriental manner over the bodies of those who have just ceased to live. It is, of course, impossible to calculate the duration of this calamity; but there is reason to fear it will increase in the spring. We once read together Thucydides's account of the plague of Athens, little thinking at that time that one of us should afterwards be called to witness a similar scene. His description applies almost exactly to the plague now raging here, and to that I refer you; or, if Greek is unfashionable among gentlemen of the law, you will find the same account more at length in Lucretius, lib. 6.

Fiscaals's Kantoor, den 28sten Mey 1819.

De ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broodén voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 18, en

De Ronde Broden 19 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.